

РЕШЕНИЕ

№ 1333

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **13344** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба от А. М. Р. срещу Заповед № СОА19-РД40-171/07.10.2019г. на кмета на Столична община /СО/, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 (застроен) с площ от 437 кв.м., заедно с находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ от 50 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887. 2 с площ от 58 кв.м. по КККР, съгласно скица проект за изменение на КККР, представляваща реална част от имот с идентификатор 68134.1006.985 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н Т., СО, [улица], попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект „Изграждане на инженерна инфраструктура на м. М. ливади – изток, I-етап. Със същата заповед е определена сумата на парично обезщетение както следва: на А. М. Р. – 11047,36 лева и на П. Ф. Рошкова – 11047,36 лева.

В жалбата се твърди, че процесното решение е нищожно, алтернативно незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че са били изтекли сроковете за отчуждаване съгласно § 23 от ПЗР на ЗУЗСО. Счита, че процесния инфраструктурен обект може да бъде реализиран, без да се отчуждава собствения му имот. твърди още, че при оценяването на същият не били взети предвид всички подобрения, вкл. съществуващата в имота законна постройка. По същество

претенцията се свеждат до това, че определеното обезщетение е занижено и не отговаря на реалните пазарни цени на недвижимите имоти в този район. Иска се изменение на определеното обезщетение. Претендират разноски.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, 28-ми с-в, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство по отчуждаване е образувано с Обявление № СИС18-ПП00-7(14124)/09.08.2019г. по чл. 25, ал. 1 от ЗОБС на кмета на СО, публикувано в два централни и един местен ежедневник, с което се уведомяват собствениците на поземлени имоти, попадащи в улица – публична общинска собственост, съгласно действащия план за регулация за обект „Изграждане на инженерна инфраструктура“ на местността „М. ливади-изток“, I-етап (в карето между бул. „България, [улица], [улица](г), [улица], район „Т.“), подлежащ на отчуждаване, съгласно действащия ПУП, одобрен със Заповед № РД-50-775А/25.07.1995 г., потвърден с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС.

С писмо изх. № СИС18-ПП00-7(87)/28.02.2019г. Столична община е възложила на [фирма] изготвянето на Експертна оценка за стойността на дължимото се обезщетение за отчуждаваните имоти. Видно от представената Пазарната оценка (л. 131-143) по експертната оценка е изчислена по чл. 22, ал. 11 от ЗОС, т.к. оценителят на СО е приел, че имота попада в III-та ценова зона, съгласно ОПУ, но не били открити сделки с имоти с подобна характеристика, поради което обезщетението следвало да се изплати в размер, равен на данъчната оценка на имота. Прието е още, че в 68134.1006.1887 има постройки, които обаче нямат градоустойствен статут, поради което са незаконни.

В т. 24 от Обявление № СИС18-ПП00-7(14124)/09.08.2019г. е посочено, че за имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 е предвидена сумата от 22094,72 лева, разпределена на собствениците както следва: на А. М. Р. – 11047,36 лева и на П. Ф. Рошкова – 11047,36 лева.

Издадена е Заповед № СОА19-РД40-171/07.10.2019г. на кмета на Столична община /СО/, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 (застроен) с площ от 437 кв.м., заедно с находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ от 50 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887. 2 с площ от 58 кв.м. по КККР, съгласно скица проект за изменение на КККР, представляваща реална част от имот с идентификатор 68134.1006.985 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н Т., СО, [улица], попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект „Изграждане на инженерна инфраструктура на м. М. ливади – изток, I-етап. Със същата заповед е определена сумата на парично обезщетение както следва: на А. М. Р. – 11047,36 лева и на П. Ф. Рошкова – 11047,36 лева.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени в съдебно

заседание, се установява следното:

Действащият регулационен план, въз основа на който се извършва отчуждаването е одобрен със Заповед РД-50-775А от 25.07.1995 г., потвърдена с Решение № 85 по Протокол 56 от 06.08.2003 г. на СОС.

Съгласно действащия регулационен план улица К. водопад, намираща се на 75 метра западно от процесния имот се запазва. Съществуващата към момента улица № 408, свързваща ул. Ш. Ш. и ул. Т. К., намираща се на 45 метра източно от процесния имот не се запазва. Експертизата констатира, че ул.№ 408 е с дължина само 65 метра и тъй като нейното запазване не е било предвидено по действащия регулационен план, върху част от трасето и попада част от изграден и въведен в експлоатация нов строеж, като ширината на трасето на улицата в този участък е под 3 метра, което прави невъзможно подновяването на тази улица по регулационен план без засягане на законно изградени постройки. Теоретично е било възможно и друго решение по отношение на улиците в района, но действащия регулационен план е влязъл в сила и е приложена за част от имотите, попадащи в обхвата му.

Отчуждителната процедура за трасето на предвижданата улица се извършва на етапи. Към момента се извършва I-ви етап от това отчуждаване, който засяга имотите между бул. България, бул. Т. К., ул. К. водопад и ул. В. С.. Както може да се констатира от приложеното на л. 104 по делото обявление, процедура по отчуждаване е стартирала за всички имоти по трасето на улицата в описания участък. СТОЕ не може да каже в какви срокове е предвидено да бъде изградена улицата. Към момента предвиждането на регулационния план за улицата, във връзка с изграждането на която се отчуждава процесният имот е тя да достигне до ул. В. С.. В регулационния план към момента не е предвидена връзката на тази улица с околновръстния път.

Експертизата е на мнение, че сградите, находящи се в имота - едноетажна жилищна и едноетажна стопанска постройка са с предполагаемата дата на тяхното изграждане - 1933-1936 г. От направения анализ на кадастралните и регулационните планове за района, както и на приложените скици се установява, че двете сгради са били нанесени още в регулационните планове от 1963 и 1979 година, както са налични и върху скица от СО район Т. и на Б. РНС. Въз основа на това, както и на факта, че регулационния план от 1931г. е бил приложен и сградите са изградени в УПИ XIV от кв. 157 по този план, който е за жилищно застрояване СТЕ приема, че сградите следва да са в режим на търпимост.

Касателно предмета на процесната заповед, вещото лице сочи, че обезщетението е за отчуждаване на имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 с площ 437 кв.м. и застроените в него две сгради.

Въз основа на направените анализи и изчисления СТОЕ предлага като равностойно парично обезщетение по реда на ЗОБС два варианта на обезщетение за земята:

Вариант 1- За отчуждаваната площ от 437 кв.м., сумата на равностойното пазарно обезщетение по реда на ЗОБС е в размер на 304 299,11 лева.

При това за S идеална част от 437 кв.м. пазарната стойност на обезщетението се изчислява на 152 149,55 лева.

Вариант 2 - За пълнота на заключението в случай, че не се възприемат като пазарни аналози попадащите в зона 031 имоти, то е изчислен Вариант 2 на СТОЕ, при който за S идеална част от отчуждавания имот пазарната стойност на обезщетението е изчислена на 200 131,61 лева.

За извършените подобрения в имота, включително двете сгради е изчислена стойност

от 66 640,63 лева или за S от имота 33 320,32 лева.

Въз основа на горното СТОЕ е определила обезщетението за имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 както следва:

Вариант 1 -

А. М. Р. – S ид.части - 185 469,87 лева П. Ф. Рошкова - Уг ид.части - 185 469,87 лева.

Вариант 2 -

А. М. Р. – S ид.части - 233 451,93 лева П. Ф. Рошкова – S ид.части - 233 451,93 лева.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че имота попада в зона Тти, транспортна зона и погрешно е записан в СТЕ записала като зона ОЗ1. Няма аналози за Тти. Зоната, която е Жм и ОЗ1, това е единият вариант, това е вариант с 304 299,11 лева. Вторият вариант е изчислен като са включени имотите, на които стойността им е под данъчна оценка, но също попадат в зоната по вариант 1, т.е. попадат в ОЗ1 и въз основа на това се намаля стойността по вариант 2, но зоната остава същата. Във втория вариант в.л сметнала така, както са го сметнали оценителите на Столична община. Вторият вариант е сметнат със зона Жс, която е зоната за района, като съм имала предвид следното: в оценката на Столична община е записано, че имотът е определен по данъчна оценка, тъй като няма актове за високо строителство в района, а всъщност районът и по стария план, е бил в зона Жс и това, че имотът е попаднал в отреждане за изложбен комплекс на „Б.“, в.л. е приела като зона Жс.

Според експертъ, планът от 1979 г. не трябва да се приема като меродавен за изчисляване на стойността на имота, тъй като този пан не е приложен, а отреждането, което се определя е за държавно мероприятие и имотът би следвало да се вземе съобразно действителното му ползване. В имота е имал застроена сграда, която е от преди наличието на регулационни планове в района изобщо и, действителното му ползване е за жилищно строителство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че жалбата е подадена от заинтересовано лице, адресат на акта и в срок, доколкото оспорената заповед е връчена срещу подпис на 05.11.2019г. (л. 62), а жалбата е депозирана на 19.11.2019г. пред АССГ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган – зам.кмет на Столична община, при условията на заместване, съгласно Заповед № СОА19-РД15-10796/18.09.2019г. Заповедта е издадена в кръга на правомощията по закон - чл. 25, ал. 2 от ЗОБС, в границите на териториалната му компетентност, предвид местонахождението на имота.

Съобразно нормата на чл. 25, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от Закона за общинската собственост - отчуждаването на имоти - частна собственост, предназначени за

задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, се отчуждават със заповед на кмета на общината, в която се посочват основанието за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

В конкретния случай оспорваната заповед е издадена от компетентен орган и не е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК правещ атакувания акт незаконосъобразен.

Спазена е писмената форма по чл. 59, ал. 1 от АПК, като заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. Част от тях са в документите, неразделна част от заповедта/преписката.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Между страните не се спори, че оспорваният е съсобственик в имот 68134.1006.985, част от който се отчуждава, като се образува поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 (застроен) с площ от 437 кв.м., заедно с находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ от 50 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887. 2. Не се спори и по определянето на припадащите се квоти на съсобственост.

Установява се по делото и не се спори също, че е действащият регулационен план, въз основа на който се извършва отчуждаването е одобрен със Заповед РД-50-775А от 25.07.1995г., потвърдена с Решение № 85 по Протокол 56 от 06.08.2003г. на СОС.

Тук е мястото, където следва да се посочи, че е неоснователно възражението за изтекла давност по чл.17 от ЗУЗСО (отм.), водеща до незаконосъобразност на отчуждителната процедура. Както се спомена по-горе, с т. 3 на Заповед РД-50-775А от 25.07.1995г., е одобрена регулацията на кв. 7, м. „М. ливади – изток“, както и регулацията по улици с о.к. 22=112а, о.к. 112а-112, о.к.112 – о.к.103, и о.к.103 – 22 (последната именно засяга имота на жалбоподателя). Планът е приет при действие на ЗТСУ (отм.) и е влязъл в сила. Действително, изминал е предвидения в чл. 17 от ЗУЗСО във вр. с § 23 от ЗИД ЗУЗСО (ДВ, бр. 31/2018г.) срок за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти – публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община, считано от 28 януари 2007г. Съгласно чл. 2, на § 23 ЗИД ЗУЗСО обаче, след изтичане на сроковете по ал. 1, както и по отношение на подробните устройствени планове, влезли в сила след влизането в сила на ЗУЗСО, се прилагат правилата на чл. 208 от Закона за устройство на територията. Последната разпоредба дава възможност на заинтересованите лица да искат промяна на плана на основание чл.134, ал.2, т.1 от ЗУТ. Такова производство не е проведено, поради което налице е основание за прилагане на действащият план, вкл. за изпълнение на отчуждителната процедура.

В разпоредбата на чл. 22 от ЗОБС са указани критериите за определяне на равностойното парично обезщетение. Съгласно чл.22, ал.5 от ЗОБС размерът на

равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според ал. 6 ма същият член конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗОБС Конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, с предходен подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1, които не са отчуждени съобразно предвижданията на предходния план, е предназначението им, определено с подробния устройствен план, действал преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост.

В § 1а, т. 2 от ДР на ЗОБС легална дефиниция "Пазарни цени" са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки.

Одобрената с оспорената заповед Експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по чл. 22, ал. 11 от ЗОБС, като обаче неправилно е отчетено, че постройките са незаконни. Не били открити аналогични сделки с имоти с подобна характеристика, поради което обезщетението следвало да се изплати в размер, равен на данъчната оценка на имота.

Тази експертна оценка е опровергана от приетата по делото експертиза. Установено е, а и са приложени по делото доказателства, че коментираните постройки са с предполагаемата дата на тяхното изграждане - 1933-1936 г. От направения анализ на кадастралните и регулационните планове за района, както и на приложените скици се установява, че двете сгради са били нанесени още в регулационните планове от 1963 и 1979 година, както са налични и върху скица от СО район Т. и на Б. РНС. Последното, че иде да рече, че дори и да не са налични строителни книжа, постройките са търпими по см. на § 16, ал. 1 от ДР на ЗУТ.

Според заключението на СТОЕ, експертната оценка е приела неправилни изходни данни. Вещото лице сочи, че единственият приложен предходен план имотът е представлявал УПИ XIV от кв. 157 - с отреждане за еднофамилни къщи, поради което имотът следва да се оценява спрямо аналозите за такъв имот, а не като отреден за транспортна инфраструктура, както е възприето в приложената по делото оценка на

СО. Във връзка с това СТЕ счита, че имот с проектен планоснимачен номер 68134.1006.1887 с площ от 437 кв.м., следва да бъде оценяван като имот за жилищно застрояване в зона Жм или Жм1 или в зона О31, която зона е с аналогични параметри и в която има възможност за жилищно застрояване. Имотът попада в трета ценова зона. Установени са 109 сделки с вписани акта. Нотариалните актове за тези сделки, както и за сделки извън този период се съдържат в приложения диск на л.61 по делото за землището на [населено място], р-н Т., м. М. ливади за периода 28.02.2018г. до 28.02.2019г.

От анализа на установените 109 акта, направен в Таблица 1 към СТЕ се установява, че от имотите, предмет на тези актове, в зона Жм и О31 попадат пет имота, които отговарят на изискванията на ЗОБС и могат да се използват за аналози. Тези актове са описани и анализирани в Таблица 2 към СТЕ. Както се вижда от таблицата, средната цена за кв.м. от тези аналози е в размер на 696.34 лева. За отчуждаваната площ от 437 кв.м., сумата на равностойното пазарно обезщетение по реда на ЗОБС е в размер на 304 299.11 лева. При това за S идеална част от 437 кв.м. пазарната стойност на обезщетението се изчислява на 152 149.55 лева.

СТОЕ приема, че са налице подобрения в имота, който са изчислени съгласно нормативите на СЕК, като жилищната сграда е изчислена съгласно еталон 2, а стопанската - съгласно еталон 4, като са приспаднати стойностите за незавършените дейности съгласно еталона .

Съдът възприема и кредитира заключението на СТОЕ, че за извършените подобрения в имота, включително двете сгради е изчислена стойност от 66 640.63 лева или за S от имота 33 320.32 лева.

Предвид наличието на устройствен план, съгласно който имота попада в зона за жилищно застрояване Жм (Жм 1) съдът кредитира и вариант 2 на предложената от СТОЕ оценка, при който за S идеална част от отчуждавания имот пазарната стойност на обезщетението е изчислена на 200 131,61 лева, като са извадени аналозите, попадащи в зона О31, предвид отчетеното предназначение на имота и територията в която попада по предходен план, съгласно който имотът е УПИ XIV от кв. 157 - с отреждане за еднофамилни къщи.

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство и размера на обезщетението, установен по делото води до извода за материалноправна законосъобразност на оспорената заповед - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Това налага изменение на Заповед № СОА19-РД40-171/07.10.2019г. на кмета на СО, в частта ѝ относно определяне на дължимото се парично обезщетение за отчуждаващата се част с площ от площ от 437 кв.м., заедно с находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ от 50 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887. 2 с площ от 58 кв.м. по КККР, съгласно скица проект за изменение на КККР, представляваща реална част от имот с идентификатор 68134.1006.985, чрез увеличаване на неговия размер, при съобразяване със заключението на съдебно-оценителната експертиза във вариант 2.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да възстанови направените от оспорващия разноски в съдебното производство. По делото е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото не следва да бъде уважено при съобразяване на следното: на л. 149 е приложено договор за правна защита и съдействие, съгласно който в

заплатена сумата от 1200 лева по банков път на процесуалния представител на жалбоподателите. Същата сума съответства на минимално предвидените възнаграждения за процесуално представителство по чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и на материалният интерес по настоящето дело. Списък по чл. 80 от ГПК е представен на л. 265, съгласно който общата сума разноски по делото е 1500 лева, от която 1200 лева за процесуално представителство и 300 лева депозит за СТОЕ.
Водим от горното, Административен съд София град 28-ми състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на А. М. Р. срещу Заповед № СОА19-РД40-171/07.10.2019г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 (застроен) с площ от 437 кв.м., заедно с находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ от 50 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887. 2 с площ от 58 кв.м. по КККР, съгласно скица проект за изменение на КККР, представляваща реална част от имот с идентификатор 68134.1006.985 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н Т., СО, [улица], попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект „Изграждане на инженерна инфраструктура на м. М. ливади – изток, I-етап, като УВЕЛИЧАВА размера на определеното обезщетение както следва: „ за А. М. Р. – 11047,36 лева и на П. Ф. Рошкова – 11047,36 лева“, на „ за А. М. Р. – S ид.части - 233 451,93 лева и на П. Ф. Рошкова – S ид.части - 233 451,93 лева“, съгласно вариант 2 на СТОЕ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. М. Р. направените по делото разноски в размер на 1500 (хиляда петстотин) лева.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: